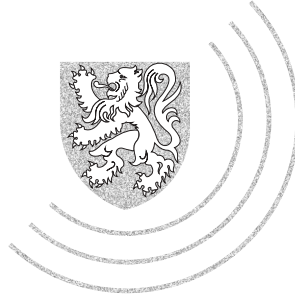

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 november 2001

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Robert Voorhamme, Lucien Suykens, Marc van den Abeelen, Eric Van Rompuy,
Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke –**

**houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken,
samengeordend op 3 april 1953**

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Robert Voorhamme en Lucien Suykens –

**houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken,
samengeordend op 3 april 1953, door de afschaffing van de belastingen op slijterijen
van gegiste dranken**

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Francis Vermeiren, Marc van den Abeelen, André Denys,
Stefaan Platteau, Frans De Cock en Didier Ramoudt –**

**houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen
van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer André Denys**

Voorzitter : de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Johan De Roo, Eric Matthijs Eric Van Rompuy ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Stefaan Platteau
Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Roland Van Goethem ;

de heren Lucien Suykens, Bruno Tobback ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Chris Vandenbroeke.

Plaatsvervangers :

de heren Gerald Kindermans, Boudewijn Laloo, ,mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Johan Weyts ;

de heren Freddy Feytons, Marino Keulen, Jul Van Aperen, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jean Geraerts, Christian Verougstraete ;

de heren Gilbert Bossuyt, Guy Swennen, ;

de heer Jos Geysels ;

de heer André-Emiel Bogaert ;

Zie :

694 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

Zie ook :

404 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Advies van de Raad van State

– Nr. 3 : Verslag

584 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Verslag

INHOUD

Blz.

A. HET VOORSTEL VAN DECREET – VAN DE HEREN ROBERT VOORHAMME EN LUCIEN SUYKENS – HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WETSBEPALINGEN INZAKE DE SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN, SAMENGEORDEND OP 3 APRIL 1953, DOOR DE AFSCHAFFING VAN DE BELASTINGEN OP SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN (<i>PARL. ST. VL. PARL. 2000-01, NR. 404/1</i>) EN HET VOORSTEL VAN DECREET – VAN DE HEREN FRANCIS VERMEIREN, MARC VAN DEN ABEELLEN, ANDRÉ DENYS, STEFAAN PLATTEAU, FRANS DE COCK EN DIDIER RAMOUDT – HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WETSBEPALINGEN INZAKE DE SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN, SAMENGEORDEND OP 3 APRIL 1953 (<i>PARL. ST. VL. PARL. 2000-01, NR. 584/1</i>)	4
A.1. Het voorstel van decreet – van de heren Robert Voorhamme en Lucien Suykens – houdende wijziging van de wetsebepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953, door de afschaffing van de belastingen op slijterijen van gegiste dranken (<i>Parl. St. Vl. Parl. 2000-01, nr. 404/1</i>)	4
A.1.1. Toelichting door mede-indiener Lucien Suykens op 1 februari 2001	4
A.1.2. Algemene bespreking op 1 februari 2001	5
A.1.3. Advies van de Raad van State	6
A.2. Verdere behandeling van het voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme en Lucien Suykens op 18 april 2001 in samenhang met het voorstel van decreet – van de heren Francis Vermeiren, Marc van den Abeelen, André Denys, Stefaan Platteau, Frans De Cock en Didier Ramoudt – houdende wijziging van de wetsebepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953 (<i>Parl. St. Vl. Parl. 2000-01, nr. 584/1</i>)	6
A.2.1. Bespreking van het advies van de Raad van State (Stuk 404/2)	6
A.2.2. Toelichting door de heer Marc Van Den Abeelen, mede-indiener van het voorstel van decreet (stuk 584)	7
A.2.3. Algemene bespreking van beide voorstellen van decreet	8
B. VOORSTEL VAN DECREET- VAN DE HEREN ROBERT VOORHAMME, LUCIEN SUYKENS, MARC VAN DEN ABEELLEN, ERIC VAN ROMPUY, LUDO SANNEN EN CHRIS VANDENBROEKE – HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WETSBEPALINGEN INZAKE DE SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN, SAMENGEORDEND OP 3 APRIL 1953 (<i>PARL. ST. VL. PARL. 2000-01, NR. 694/1</i>) ...	9
B.1. Samenvatting van het nieuwe voorstel van decreet	9
B.2. Bespreking op 13 juni 2001	9
B.3. Bespreking op 21 juni 2001	10
B.4. Artikelsgewijze bespreking op 25 oktober 2001	12
B.5. Eindstemming	13
C. TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	14

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft op 13 juni en 25 oktober 2001 het voorstel van decreet – van de heren Robert Voorhamme, Lucien Suykens Marc van den Abeelen, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen en Chris Vandebroek – houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953 (*Parl. St. Vl. P.*, 2000-01, nr. 694/1)) besproken.

Dit voorstel van decreet kwam echter tot stand uit 2 voorafgaande initiatieven : het voorstel van decreet – van de heren Robert Voorhamme en Lucien Suykens – houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953, door de afschaffing van de belastingen op slijterijen van gegiste dranken (*Parl. St. Vl. Parl.* 2000-01, nr. 404/1) enerzijds en het voorstel van decreet – van de heren Francis Vermeiren, Marc van den Abeelen, André Denys, Stefaan Platteau, Frans De Cock en Didier Ramoudt – houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1952 (*Parl. St. Vl. Parl.* 2000-01, nr. 584/1) anderzijds .

Daarom wordt het lot van deze twee initiatieven eerst kort besproken.

A. HET VOORSTEL VAN DECREET – VAN DE HEREN ROBERT VOORHAMME EN LUCIEN SUYKENS – HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WETSBEPALINGEN INZAKE DE SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN, SAMENGEORDEND OP 3 APRIL 1953, DOOR DE AFSCHAFFING VAN DE BELASTINGEN OP SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN (PARL. ST. VL. PARL. 2000-01, NR. 404/1) EN HET VOORSTEL VAN DECREET – VAN DE HEREN FRANCIS VERMEIREN, MARC VAN DEN ABEELLEN, ANDRÉ DENYS, STEFAAN PLATTEAU, FRANS DE COCK EN DIDIER RAMOUDT – HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WETSBEPALINGEN INZAKE DE SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN, SAMENGEORDEND OP 3 APRIL 1953 (PARL. ST. VL. PARL. 2000-01, NR. 584/1)

A.1. Het voorstel van decreet – van de heren Robert Voorhamme en Lucien Suykens – houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953, door de afschaffing van de belastingen op slijterijen van gegiste dranken (*Parl. St. Vl. Parl.* 2000-01, nr. 404/1)

A1.1. Toelichting door mede-indiener Lucien Suykens op 1 februari 2001

De horeca vertegenwoordigt een niet te verwaarlozen sector van de Belgische economie. De sector neemt ongeveer 3 % van het BNP voor zijn rekening en telt ongeveer 120.000 ingeschreven werknemers. De horecasector is een van de belangrijkste sectoren waar laaggeschoolden een betrekking vinden. In Vlaanderen stellen cafés 12.000 mensen tewerk.

Elke economische sector die extra werkgelegenheid voor laaggeschoolden creëert, verdient extra aandacht. Zeker als het een sector met een sterk KMO-profiel betreft die bovendien een grote bijdrage levert tot het sterke sociale leven dat zo eigen is aan onze samenleving.

De cafésector wordt algemeen beschouwd als de economisch meest kwetsbare tak van de horeca. Nochtans bestaat er een grote financiële drempel om een café te openen, namelijk de zogenaamde openingstaks. Wie een café wil openen, moet vooraf een belasting van driemaal de jaarlijkse huurwaarde betalen. Voor een éénmanszaak is die belasting eenmalig. Voor de vennootschappen is ze slechts 15 jaar geldig. Na verloop van die periode moeten ze vijfjaarlijks een belasting betalen die gelijk is aan de helft van de openingstaks.

Deze openingsbelasting is verschuldigd als men in een horecazaak sterke of gegiste dranken serveert zonder een maaltijd. De mogelijkheid om deze dranken te serveren, is reeds voldoende. Zo kunnen zelfs restaurants, tearooms en hotels onder deze bepaling vallen. De openingsbelasting wordt geregeld door de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953. Ingevolge de artikelen 3, 3°, en 4 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten is de openingsbelasting op dranksljterijen een

gewestelijke belasting geworden, waarvan de gewesten de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen mogen wijzigen. Artikel 5 van die wet bepaalt ook dat de belasting aan de gewesten wordt toegewezen op grond van hun lokalisatie, dat is de plaats waar het lokaal 'dienende tot slijterij' is gelegen.

Voor cafés is de openingsbelasting een grote drempel die het 'break-even-punt' van de onderneming verlegt. De cafésector is de enige sector waar een zelfstandige ondernemer nog een fiscale drempel moet overwinnen om een zelfstandige activiteit uit te kunnen oefenen. Wij menen dan ook dat de belasting om de volgende redenen geen enkele bestaansreden meer heeft :

1° startende ondernemingen in arbeidsintensieve sectoren verdienen positieve impulsen. Dat impliceert dat louter financiële drempels als voorwaarde voor de toegang tot een beroepsactiviteit kunnen worden afgeschaft. De openingsbelasting fungeerde enigszins als rem op lichtzinnige besluiten tot opening van een café. Die bestaansreden is echter achterhaald sinds de inwerkingtreding van het besluit van 21 oktober 1998 dat uitvoering geeft aan de programmawet van 10 februari 1998 ter bevordering van het zelfstandig ondernemen : sinds 1 januari 1999 moet elke startende KMO – hetzij als eenmanszaak, hetzij als vennootschap – die een activiteit wenst uit te oefenen waarvoor een inschrijving in het handelsregister is vereist haar kennis van het bedrijfsbeheer kunnen bewijzen. Deze kennis wordt bewezen door het voorleggen van een getuigschrift van middenstandopleiding of door beroepservaring. De financiële drempel is dus vervangen door een kwalitatieve waarborg : beheerskennis en managementvaardigheden zijn nu een noodzakelijke voorwaarde tot het verkrijgen van een vestigingsattest als ondernemer.

2° vele startende caféhouders beschikken vanwege de grote bedragen van de openingsbelasting niet over voldoende financiële middelen om deze belasting zelf te betalen. Zij hebben geen andere mogelijkheid dan die openingsbelasting door een brouwerij of bierhandelaar te laten financieren. Dat leidt ertoe dat de caféhouder niet enkel die financiering terugbetaalt, maar dat hij bovendien verplicht is een exclusieve afnameverplichting voor bieren en drinkwater te aanvaarden. De exclusieve afnameverplichting zorgt ervoor dat hij zijn dranken duurder betaalt dan de vrije caféhouder. Door de afschaffing van de openingsbelasting wordt de caféhouder minder afhankelijk van de brouwerijen.

3° de openingsbelasting is geen efficiënte belasting. Ze wordt niet vastgesteld op basis van de winst of omzet van de caféhouder, zijn draagkracht speelt geen enkele rol. Men kan zich bovendien afvragen of die belasting een kosten-batenanalyse zou overleven. Kost de inning van de openingsbelasting niet meer dan ze opbrengt ? Volgens de ramingen van de federale begroting van het jaar 2000 zou de openingsbelasting zo'n 670 miljoen frank opbrengen, waarvan 370 miljoen aan het Vlaamse Gewest zou worden uitgekeerd. Bijna 100 ambtenaren van de administratie van de Douane en Accijnzen zouden zich bezighouden met de inning van de openingsbelasting. Daarenboven is de betaalde belasting voor de caféhouder een aftrekbare kost. Het is dus voor een deel een vestzak-broekzak-operatie tussen de gewestregeringen en de federale regering : de betaling van de openingsbelasting zorgt ervoor dat een caféhouder minder inkomstenbelasting hoeft te betalen.

Op federaal niveau evolueren inmiddels de inzichten inzake de horecasector ook. Er wordt overwogen de BTW voor de horecasector te verlagen en de graad van aftrekbaarheid van restaurantkosten te verhogen (controleren).

A.1.2. Algemene bespreking op 1 februari 2001

De heer *Stefaan Platteau* stelt dat de enige vraag is of de Vlaamse decreetgever wel bevoegd is om deze belasting af te schaffen.

De heer *Patrick Dewael*, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, formuleert namens de Vlaamse regering volgende opmerkingen :

- het gaat om een voorbijgestreefde belasting waarvan de beperkte opbrengst terugloopt : 319,9 miljoen frank voor het jaar 2000, 323,5 miljoen frank in 1999 en 351,9 miljoen frank in 1998. De inningskost is hoog maar wordt door de federale overheid gedragen ;
- heeft de Vlaamse decreetgever de bevoegdheid om deze belasting af te schaffen ? Volgens het advies van de Vlaamse administratie kan het met de vigerende wetgeving niet : artikel 3, 3° en artikel 4, § 1 van de huidige BFW stelt dat de openingsbelasting een gewestbelasting is waarvan de gewesten de heffingsgrondslag, de aanslagvoet, als de vrijstellingen kunnen bepalen maar niet de afschaffing. Wat wel kan is het invoeren van het nultarief.

- De Vlaamse regering geeft het advies te wachten – gezien ook het begrotingsimpact – op de evaluatie van het geheel van de Vlaamse fiscaliteit en het al dan niet goedkeuren van de Lambertmontakkoorden omdat dit akkoord niet alleen de bevoegdheden van de Vlaamse decreetgever zal wijzigen maar ook de begrotingspositie van de Vlaamse Gemeenschap.
- Verder heeft de minister-president de grootst mogelijke sympathie voor dit voorstel van decreet.

De heer *Lucien Suykens* beaamt dat de Vlaamse decreetgever hetzelfde als de afschaffing kan bereiken door de invoering van het nultarief. De spreker kan verder instemmen met het voorstel van de minister-president om te wachten tot de beslissing rond het Lambertmontakkoord gevallen is.

De heer *Marc van den Abeelen*, voorzitter, herinnert eraan dat de VLD een horecaplan heeft uitgewerkt waarin de spreiding in de tijd van de betaling de openingsbelasting was opgenomen en de betaling van de openingsbelasting overdraagbaar te maken. Het feit dat het betalen van deze openingsbelasting niet overdraagbaar is, heeft in de kaart gespeeld van de brouwerijen en bierstekers die door het voorfinancieren van deze belasting een al te grote invloed op de uitbater hebben.

De federale initiatieven waarnaar de heer *Lucien Suykens* in zijn toelichting verwijst : de mogelijke vermindering van de BTW-tarieven voor de horeca, zijn het gevolg van het feit dat de Belgische overheid verzuimd heeft om aan Europa voor de horecasector de arbeidsintensiteit aan te tonen wat een noodzakelijke voorwaarde is om een lager BTW-tarief te kunnen invoeren.

A.1.3. Advies van de Raad van State

Door de Commissie wordt dan eenparig de beslissing genomen om de voorzitter van het Vlaams Parlement te verzoeken het voorstel van decreet voor advies binnen een termijn van één maand aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State voor te leggen. Het advies wordt op 6 februari 2001 gevraagd.

Op 22 maart 2001 wordt door de Raad van State advies verleend over dit voorstel van decreet (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 404/2*).

A.2. Verdere behandeling van het voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme en Lucien Suykens op 18 april 2001 in samenhang met het voorstel van decreet – van de heren Francis Vermeiren, Marc van den Abeelen, André Denys, Stefaan Platteau, Frans De Cock en Didier Ramoudt – houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 584/1*)

A.2.1. Bespreking van het advies van de Raad van State (Stuk 404/2)

De Raad van State bevestigt de opinie van de minister-president dat de gewesten niet bevoegd zijn om de bepalingen waarin de belastbare materie van deze belasting wordt omschreven op te heffen.

Verder stelt de Raad van State dat : " Het oogmerk van de stellers van het ontwerp evenwel kan worden bereikt door de aanslagvoet op nul te brengen en als zodanig een volledige belastingvrijdom in te voeren. ".

De heer *Robert Voorhamme*, mede-indiener, meent dat het advies duidelijk aangeeft dat het voorstel van decreet zoals het nu ter bespreking voorligt, niet als zodanig kan worden gehandhaafd. Het advies geeft aan dat er om de in het voorstel aangegeven doelstellingen te verwezenlijken, best een nieuw voorstel van decreet wordt ingediend.

De heer *Robert Voorhamme* benadrukt dat de indieners wel nog steeds dezelfde doelstellingen nastreven en voorstander blijven van een nultarief voor de belasting. Hij geeft hiervoor meerdere redenen aan. Ten eerste gaat het om een vrij oubollige belasting die voorbijgestreefd is omdat sinds 1999 een vestigingsattest verplicht werd ingevoerd. Een vestigingsattest is veel efficiënter dan een fiscale drempel. Een fiscale drempel staat ook in geen enkel opzicht in relatie tot de verdiensten van de uitbater van een horecazaak. Het gaat immers om een forfaitair bedrag dat samenhangt met de huur. De duur loopt helemaal niet gelijk met de verdiensten.

Ten tweede kan de belasting aanleiding geven tot vertekende vormen van concurrentie. De hoogte van het bedrag geeft er immers nogal eens de aanleiding toe dat drankhandelaars caféhouders financieren, waardoor zij deze aan zich weten te binden.

Op deze wijze ontstaat er oneerlijke concurrentie. Dergelijke praktijken zijn niet langer veroorloofd.

Ten derde scoort deze belasting ook zeer slecht op het vlak van de kosten-batenanalyse. De opbrengst van de belasting is immers vrij laag in vergelijking tot de hoge kosten die gepaard gaan met de inning, dit zijn onder meer de kosten van de ambtenaren die belast zijn met de inning. Daarnaast zijn de belastingkosten ook nog eens fiscaal aftrekbaar voor de café-uitbater, wat de kosten-batenanalyse ook niet ten goede komt.

De spreker wil zich nog niet uitspreken over het voorstel van de VLD-fractie (stuk 584), maar denkt niet dat het de kosten-batenscore sterk zal verbeteren. Integendeel, de spreker heeft de indruk dat de situatie nog ingewikkelder wordt indien het voorstel van decreet 584 wordt aangenomen. De kostenbatenscore zal volgens de spreker nog slechter worden aangezien de opbrengsten zullen verminderen en er zeker zo veel ambtenaren voor de inning zullen nodig zijn.

A.2.2. Toelichting door de heer Marc van den Abeelen, mede-indiener van het voorstel van decreet (stuk 584)

De heer *Marc van den Abeelen* stelt dat de indieners van stuk 584 de bezorgdheden van de indieners van stuk 404 delen, maar dat de horecasector zelf vragende partij is om een drempel te behouden voor de opening van nieuwe horecazaken, dit omdat er enorm veel faillissementen in de sector zijn. Om de haverklap worden nieuwe cafés geopend en opnieuw gesloten.

De spreker stelt dat stuk 584 ertoe strekt de onbillijkheid van de bestaande wetgeving te temperen. Een van die onbillijkheden is de hoogte van de belasting, met name driemaal de jaarlijkse huurwaarde. Vennootschappen moeten dit bedrag voor vijftien jaar betalen. Indien ze de exploitatie stopzetten, zijn ze dit bedrag kwijt. Voor een privé-uitbater is dit bedrag meestal te hoog. Privé-uitbaters worden dan ook vaak afhankelijk van brouwerijen die het bedrag in hun plaats betalen.

De spreker stelt dat zijn fractie de belasting niettemin om meerdere redenen wil bewaren. Ten eerste is de horecasector zelf vragende partij om een drempel te behouden voor de opening van nieuwe horecazaken, dit omdat er enorm veel faillissement zijn in de sector. Ten tweede is dit ook een tegemoetkoming aan de bestaande horecazaken die

vinden dat ze door een afschaffing van de belasting zouden worden benadeeld ten opzichte van nieuwe café-uitbaters. Ten derde stelt de spreker dat de indieners een procedureprobleem vrezen bij een volledige afschaffing. Deze commissie zou dan immers met een aantal verzoekschriften kunnen worden geconfronteerd van horeca-uitbaters die zich in het oude systeem benadeeld voelen en de taks reeds ad vitam of voor vijftien jaar betaald hebben. Personen die pas na de inwerkingtreding van het decreet een café openen, moeten de belasting niet betalen, waardoor ze een voorsprong hebben ten opzichte van reeds gevestigde café-uitbaters. Deze discriminatie is in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Om deze redenen stelt de spreker dat zijn fractie voorstander is van een afbouw van de belasting.

De spreker stelt dat hij net als de indieners van stuk 404 zeer gevoelig is voor het argument van de kosten-batenanalyse. De belasting brengt op jaarbasis grosso modo 250 miljoen frank op. Vlaanderen moet daarbij de kosten van de ambtenaren wel niet dragen, aangezien die ten laste vallen van de federale administratie. De spreker benadrukt dat men de federale administratie wel niet op kosten mag jagen voor de inning van een belasting die het Vlaamse Gewest ten goede komt.

De spreker stelt vast dat zowel de indieners van voorstel 404 als van voorstel 584 dezelfde bezorgdheden delen. Hij stelt dan ook voor dat ze gezamenlijk een nieuw voorstel van decreet opstellen waarin de gezamenlijke krachtlijnen uit beide voorstellen die thans voorliggen, worden overgenomen. De voorstellen van decreet met nrs. 404 en 584 kunnen dan worden ingetrokken. De spreker stelt dat de doelstellingen uit de huidige voorstellen kunnen worden behouden. Hij geeft twee doelstellingen aan die ook met het nieuwe voorstel zouden moeten worden nagestreefd. Ten eerste moet het nieuwe voorstel een administratieve vereenvoudiging beogen, te meer daar dit punt ook door de Vlaamse regering hoog in het vaandel wordt gedragen. Ten tweede moet men streven naar een billijke heffingsbasis, dit zonder dat de kosten de baten overschrijden. Het is belangrijk om de horecasector die al veel geplaagd wordt door controles en zeer hoge sociale bijdragen een hart onder de riem te steken. De spreker stelt dat er eventueel op federaal vlak verdere initiatieven kunnen worden genomen, bijvoorbeeld met betrekking tot de sociale zekerheid. Dit kan nadien misschien eens in een globaal debat worden besproken.

A.2.3. Algemene bespreking van beide voorstellen van decreet

De heer *Johan Weyts* stelt dat hij na een eerste lezing van de teksten eerder het voorstel 404 steunt. Het gaat inderdaad over een taks die in het verleden reeds heel wat problemen heeft veroorzaakt. Hij is er voorstander van om ineens een vergaande beslissing te nemen en de aanslagvoet van de betrokken belasting op nul te brengen. Uit het advies van de Raad van State blijkt duidelijk dat Vlaanderen hiervoor bevoegd is. De spreker vindt het eigenaardig dat er een fiscale drempel wordt ingebouwd wanneer iemand een zelfstandige activiteit wenst uit te oefenen. Voorts wijst de spreker erop dat de gemiddelde verblijfsduur van een café-uitbater in Vlaanderen momenteel nauwelijks zeventien maanden bedraagt. Dit is een enorm probleem voor de Vereniging van Belgische Brouwerijen omdat zij geen vaste relatie meer kunnen opbouwen met de uitbaters. Het voorstel van decreet kan ook hier iets aan doen.

De heer *Johan Weyts* is het er niet mee eens dat het op nul brengen van de taks een discriminatie in het leven roept tussen reeds gevestigde caféhouders en nieuwkomers. De spreker wijst erop dat een wet steeds beschikt voor de toekomst. Vanaf het ogenblik dat een nieuwe regeling van kracht wordt, mag niemand zich gediscrimineerd voelen.

De *voorzitter* wijst erop dat er wel een juridisch probleem is. De taks werd opgelegd voor vijftien jaar, maar wat moet er bijvoorbeeld gebeuren wanneer iemand de taks heeft betaald voor vijftien jaar, en de taks op nul wordt gebracht op het ogenblik dat er nog maar zeven van de vijftien jaar verlopen zijn ? Wat moet er gebeuren met de acht jaar die op voorhand werden betaald ? Dit is een billijkheidsafweging. Vermoedelijk zullen de rechtbanken hier verschillende uitspraken over doen.

De heer *Johan Weyts* stelt dat men ook kan beweren dat er in het verleden reeds een discriminatie bestond tussen de fysieke personen en de vennootschappen. De fysieke persoon betaalde immers ad vitam. De spreker ziet een mogelijke oplossing in het feit dat betrokkenen minder personenbelasting betalen aangezien de taks fiscaal aftrekbaar is. Wie de taks voor vijftien jaar ineens betaalt, heeft dit bedrag vermoedelijk ook onmiddellijk afgeboekt zodat er zich weinig problemen zullen stellen.

De heer *Johan Weyts* stelt dat zijn fractie zich na een eerste lezing van de teksten kan inschrijven in het onmiddellijk herleiden tot nul van de taks. Hiermee zou men de sector, die met grote moeilijkheden te kampen heeft, een goede dienst bewijzen. De vestzak-broekzakoperatie (bedoeld wordt het feit dat deze belasting fiscaal aftrekbaar is in de inkomstenbelasting voor de café-uitbaters) van wordt best afgeschaft. Dit zou van wijsheid getuigen. Het kadert ook in de wens tot afbouw van wetgeving die niet langer zin heeft.

De heer *Robert Voorhamme* stelt vast dat de bedoelingen van de indieners van beide voorstellen gelijklopend zijn. Hij stelt voor dat er gezamenlijk een nieuw voorstel wordt ingediend en dat de beide thans voorliggende voorstellen worden ingetrokken.

De heer *Eric Van Rompuy* stelt dat zijn fractie voorstander is van de afschaffing van de taks. Hij vindt het vreemd dat de SP-fractie de taks voor de cafés volledig wil afschaffen terwijl de liberalen een zekere drempel willen behouden. De spreker stelt dat zijn fractie de sociale bekommernis van de SP-fractie steunt. Hij vindt het voorstel van de VLD-fractie te ingewikkeld. Er worden negentien nieuwe artikels voorgesteld. Dit past niet binnen de ideeën voor een vereenvoudiging van de regelgeving van de liberalen. De spreker stelt dat zijn fractie opteert voor de nul-optie van de SP-fractie. Hij stelt dat zijn fractie volledig op dezelfde lijn zit als de SP-fractie en bereid is om vanuit de oppositie mee te werken om het nultarief te realiseren. Hij vraagt dat zijn fractie mag meewerken aan een initiatief voor een nultaks voor startende caféhouders.

De heer *André Denys* stelt na het horen van de argumenten van de heren Robert Voorhamme en Johan Weyts ervan overtuigd te zijn dat het voorstel 584 veel te ingewikkeld is. De netto-opbrengst van de taks is bovendien zeer laag en de eraan gebonden kosten zeer hoog. Het is dan ook beter een nultarief in te voeren. De spreker meende verder dat de taks budgettair meer opbracht dan in de discussie nu wordt aangegeven.

De heer *André Denys* is het eens met voorstel van de heer Robert Voorhamme om beide voorstellen in te trekken en een gezamenlijk voorstel uit te werken. Wat ook gebeurt : beide voorstellen van decreet worden op 18 april 2001 door de indieners ingetrokken.

B. VOORSTEL VAN DECREET- VAN DE HEREN ROBERT VOORHAMME, LUCIEN SUYKENS, MARC VAN DEN ABELEN, ERIC VAN ROMPUY, LUDO SANNEN EN CHRIS VANDENBROEKE – HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WETSBEPALINGEN INZAKE DE SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN, SAMENGEORDEND OP 3 APRIL 1953 (PARL. ST. VL. PARL. 2000-01, NR. 694/1) .

B.1. Samenvatting van het nieuwe voorstel van decreet

Het nieuwe voorstel van decreet stelt in de toelichting dat conform de bevoegdheidsverdeling, zoals neergelegd in de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, de aanslagvoet van zowel de openingsbelasting als de vijfjaarlijkse en jaarlijkse belasting op nul wordt gezet indien het lokaal dieneinde tot slijting op het grondgebied van het Vlaamse Gewest is gelegen. De toepassing van dit voorstel strekt zich niet uit tot betreffende belastingen die reeds werden betaald (en die in aanmerking zijn gekomen of zullen komen tot gedeeltelijke recuperatie via de inkomstenbelasting). Wel is het zo dat voor slijterijen waarvan de lokalen in het Vlaamse Gewest zijn gelegen en die in het verleden de openingsbelasting en in voorkomend geval de vijfjaarlijkse belasting hebben betaald, geen vijfjaarlijkse belasting meer zal verschuldigd zijn nadat de periode van respectievelijk vijftien of vijf jaar verstreken zijn.

B.2. Bespreking op 13 juni 2001

De heer *Marc van den Abeelen*, *commissievoorzitter*, licht het amendement nr. 1 (*Parl. St. Vl. Parl. 2000-01, nr. 694/2*) toe dat door de heer *André Denys*, *Chris Vandenbroeke* en hemzelf is ingediend. Het beoogt de discriminatie weg te werken voor die slijterijen die op de datum van de inwerkingtreding van het decreet de eenmalige taks van 15 jaar of de vijfjaarlijkse belasting al betaald hebben en waarbij de periodes van respectievelijk 15 en 5 jaar nog niet verstreken zijn. In het oorspronkelijke voorstel van decreet was er geen sprake van "slijterijen die nog steeds actief worden uitgebaat". Daardoor zou ook de slijter die al met de uitbating gestopt is, nog recht op terugbetaling hebben gehad. De opbrengst van de cafétaks komt bovendien slechts sinds 1990 in de kas van het Vlaamse Gewest terecht. Daarom wordt in het amendement nr. 1 in de tweede alinea de teller beperkt tot 12, terwijl de noemer 15 blijft.

Tot slot worden rechtspersonen, natuurlijke personen en feitelijke verenigingen die meer dan 3 slijterijen actief uitbaten, van de toepassing van dit decreet uitgesloten. Dit voorstel is immers in feite gericht tegen de brouwerijen. Nu worden de uitbaters, precies door de openingstaks, in de handen van de brouwerijen gespeeld : de brouwerijen betalen de openingstaks. Ze krijgen daardoor het café in handen, verkrijgen de exclusiviteit van de drankverkoop en kunnen de uitbater onder druk zetten.

De heer *Robert Voorhamme* begrijpt dat de bruuskheid waarmee de maatregel wordt ingevoerd een breuklijn creëert tussen diegenen die al een zaak hebben en zij die er nog een willen openen.

Het amendement nr. 1, dat dit poogt te verhelpen, beoogt echter alleen een terugbetaling voor vennootschappen. Kan hier geen discriminatie ontstaan ?

De *commissievoorzitter* erkent het probleem. Hij vraagt zich af hoe de terugbetaling administratief kan geregeld worden.

Volgens de heer *André Denys* is het de bedoeling een oplossing te vinden voor de discriminatie tegenover de bestaande cafés. Men kan niet alles met terugwerkende kracht terugbetalen maar redelijkerwijze de al betaalde belasting, zowel de openingstaks als de belasting van vijf jaar beschouwen als voorschot.

Als het voorstel van decreet op 1 januari 2002 in werking treedt, kan dat deel van de taks dat al betaald is, terugbetaald worden. Het amendement nr. 1 heeft betrekking op alle cafés : de cafés die geen vennootschappen zijn worden niet uitgesloten.

De vraag van mevrouw *Wivina Demeester-De Meyer* of de taks enkel zal terugbetaald worden aan cafés die de belasting zelf betaald hebben, wordt door de heer *Gilbert Bossuyt* positief beantwoord.

De heer *Ludo Sannen* merkt op dat de betaalde taks mee verrekend is voor de inkomstenbelasting.

De *commissievoorzitter* repliceert dat de terugbetaling fiscaal als een inkomen zal worden beschouwd. Op fiscaal vlak is dit dus een neutrale operatie.

De heer *Herman De Reuse* vraagt of de uitsluiting van brouwers geen discriminatie inhoudt. Het zijn toch ook belastingplichtigen ?

De heer *Gilbert Bossuyt* repliceert dat het net door de openingstaks is dat akkoorden worden aangegaan door brouwerijen, die daardoor een monopolie verkrijgen. Dat moet niet beloond worden.

De *commissievoorzitter* vult aan dat het voorstel van decreet niet bepaalt dat brouwerijen uitgesloten zijn, maar wel zij die meervoudig eigenaar zijn. Hij erkent wel dat dit nog juridisch moet getoetst worden.

Bij monde van *minister-president Patrick Dewael* stelt de regering dat zij begrijpt waaraan het amendement nr. 1 wil remediëren. Als deze taks zonder meer afgeschaft wordt, bedragen de budgettaire repercussies 320 miljoen frank per jaar. Vraag is of de administratie over voldoende gegevens beschikt om uit te zoeken wie wat wanneer in het verleden betaald heeft. Als het bijvoorbeeld gaat om een belasting van voor 1989, moet men ook een federale verrekening doen. De regering wil dus eerst de budgettaire repercussies en de administratieve toepasbaarheid van het amendement preciezer kunnen inschatten.

De heer *André Denys* toont begrip voor dat laatste maar vraagt toch een afspraak inzake de timing omdat er in de betrokken sector nu eenmaal bepaalde verwachtingen zijn gecreëerd. Het voorstel moet op 1 januari 2002 in werking kunnen treden.

Volgens de heer *Gilbert Bossuyt* zal er tussen de goedkeuring en de inwerkingtreding voldoende tijd zijn om een en ander op een goede manier kenbaar te maken. De bewijslast ligt bij de slijterij en vermits elke slijterij te allen tijde het bewijs dat ze de taks betaald heeft moet kunnen voorleggen, beschikt ze al over dat bewijs.

De *commissievoorzitter* oppert dat ook voor privé-personen een oplossing mogelijk is. Er moet nog effectief een termijn geplakt worden op de belasting betaald door privé-personen: hij stelt voor te vertrekken van de vijftien jaar; van al wat de privé-persoon eerder betaald heeft, kan hij niets meer terugkrijgen. Dat alles moet wel juridisch verfijnd worden. Ook het administratieve aspect moet bekeken worden.

De *minister-president* deelt mee dat hij zijn administratie al heel wat werk kan besparen als de bewijslast bij de indiener ligt.

Mevrouw *Wivina Demeester-De Meyer* deelt de administratieve bekommernissen van de minister-president: hij moet oordelen wat al dan niet kan.

Ze raadt ook aan het element van discriminatie juridisch te laten nakijken.

De *commissievoorzitter* meent niet dat er sprake is van discriminatie als het gaat om een beperking in aantal.

Ook de heer *Ludo Sannen* vindt het belangrijk de budgettaire consequenties te kennen; die zouden ruimer kunnen zijn dan wat een vrijstelling voor één jaar nu inhoudt. Verder merkt hij op dat de het openhouden van een slijterij meer kost na vijftien jaar. Daar heeft hij het moeilijk mee.

De heer *Herman De Reuse* merkt op dat de Vlaamse overheid geld teruggeeft, hetgeen zijn weerslag heeft in de personenbelasting maar dat Vlaanderen van dat laatste niet kan profiteren. Iedereen gaat met de grondidee van het voorstel van, decreet akkoord. Het is toch wel wat gek dat iemand nu nog een volledige openingstaks moet betalen als het decreet op 1 januari 2002 in werking treedt. Kan er niet voorzien worden in een overgangperiode tussen de goedkeuring en de inwerkingtreding?

Volgens mevrouw *Wivina Demeester-De Meyer* kan dat door een zogenaamd aankondigingseffect: de Vlaamse regering moet in het Staatsblad aankondigen dat deze taks zal afgeschaft worden. Zij raadt aan deze mogelijkheid vooraf juridisch te onderzoeken.

De heer *Ludo Sannen* vraagt zich af welk effect dit voorstel van mevrouw *Wivina Demeester-De Meyer* gaat hebben op het openen van slijterijen.

Volgens mevrouw *Wivina Demeester-De Meyer* zou het goed zijn dit te onderzoeken.

B.3. Bespreking op 21 juni 2001

De heer *André Denys* stelt uit de bespreking van de ingetrokken van voorstellen van decreet te hebben begrepen dat er unanimité bestond om de openingstaks voor cafés op nul te brengen.

Volgens deze spreker stemde de Commissie bovendien grotendeels in met een regeling voor de bestaande cafés om het deel van de openingstaks dat slaat op de jaren na de inwerkingtreding van het decreet pro rata terug te betalen.

Volgens de spreker bleven er nog een aantal problemen over. Zo was men het er nog niet over eens wanneer het decreet best in werking zou treden. Men wilde vermijden dat een te ver vooruitgeschoven datum initiatieven om een café te openen zou

tegengaan. Ten tweede zocht men nog een oplossing om te vermijden dat de nieuwe regeling ten goede zou komen aan brouwerijen die het geld aan de cafés hebben voorgeschoten. De spreker benadrukt dat de regeling ten goede moet komen van de caféhouders zelf. Vandaar dat werd voorgesteld om een beperking tot maximaal drie cafés in te schrijven. De spreker verwijst terzake naar het amendement nr. 1 ((*Parl. St.* VI. Parl. 2000-01, nr. 694/2) dat mede door hemzelf werd ingediend. De spreker stelt zich ervan bewust te zijn dat deze regeling een budgettaire weerslag zal hebben, maar herinnert zich dat de minister-president heeft beloofd om dit nader te bekijken.

De heer *Marc Van Den Abeelen commissievoorzitter*, merkt op dat het amendement nr. 1 dat door de heer André Denys, Chris Vandenbroeke en hemzelf werd ingediend enkele schoonheidsfoutjes bevat. Zo had men geen oog voor de privé-uitbaters. Er werd enkel een regeling getroffen voor de rechtspersonen. De spreker stelt dat in het amendement nr. 1 nog een bepaling moet worden ingeschreven om voor de privé-uitbaters een fictieve termijn in te bouwen. De spreker vindt voorts dat men in verband met de beperking tot maximaal drie cafés, erover moet waken dat degenen die meer dan drie cafés hebben niet aan de beperking ontkomen door snel vennootschappen op te oprichten. Hij stelt dat er een referentiejaar moeten worden bepaald waarin men niet meer dan drie cafés mag hebben.

De heer Marc van den Abeelen, commissievoorzitter, stelt verder dat met de minister-president is afgesproken om pas in september 2001 over het amendement nr. 1 te stemmen. Op die manier kan het amendement nog worden bijgewerkt in overleg met de Vlaamse regering en kan men garanderen dat het amendement juridisch waterdicht is.

Voorts is er volgens de spreker nog een probleem in verband met de inwerkingtreding van het voorstel van decreet. Kiest de commissie voor 10 dagen na publicatie in het Staatsblad of schrijft men een bepaling in die de datum van inwerkingtreding vastlegt zoals voorzien in amendement nr. 2 dat de datum van de inwerkingtreding op 1 januari 2002 vastlegt?

De heer *André Denys* stelt dat er een groot verschil is tussen enerzijds het voorstel van decreet, waarin de openingstaks naar de toekomst op nul wordt gezet, en anderzijds het amendement nr. 1 waarin wordt voorgesteld om ook een teruggave voor bestaande cafés in te schrijven. De spreker is

het niet eens met de voorzitter, die beweert dat het amendement zich beperkt tot de rechtspersonen. Volgens de heer André Denys regelt het amendement ook de teruggave voor natuurlijke personen en feitelijke verenigingen die aan de voorwaarden voldoen.

De heer *Marc van den Abeelen*, commissievoorzitter, antwoordt dat dit inderdaad in de tekst van het amendement nr. 1 vervat zit, maar dat het juridisch niet in orde is. Vanuit juridisch oogpunt is er een groot verschil tussen rechtspersonen en natuurlijke personen. Voor de rechtspersonen zijn in de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953, vaste termijnen ingeschreven. Natuurlijke personen betalen eenmaal voor het leven, dus tot het einde van de exploitatie. Men zou een subamendement moeten indienen op amendement nr. 1 waarin voor de natuurlijke personen een fictieve regeling van vijftien jaar wordt ingeschreven. De spreker stelt dat hij deze tekst nog niet heeft opgesteld.

De heer *Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering*, zegt dat dit een parlementair initiatief is. Hij wijst erop dat hij tijdens de vorige vergadering enkel heeft gezegd dat hij, als men opteert voor een systeem met terugwerkende kracht naar het verleden, daaraan wil meewerken, maar dat dit een vrij complexe aangelegenheid betreft. Ook het berekenen van de budgettaire implicaties is niet eenvoudig. Om deze reden ging de regering ervan uit dat er pas na het zomerreces zou worden gestemd. Bij tal van zaken in dit dossier kunnen nog vragen worden gesteld. Bovendien is er overleg noodzakelijk om bij de federale overheid informatie in te winnen.

De heer *André Denys* vraagt of het dan niet beter is om de hele stemming tot september uit te stellen. Hij wil zeker geen verkeerde verwachtingen creëren bij de bevolking, en is voorstander van een globale regeling.

De heer *Lucien Suykens* wijst erop dat het voordeel van nu te stemmen is dat wie tussen de inwerkingtreding van het decreet en september een café opent, geen taks meer moet betalen.

De *commissievoorzitter* antwoordt dat dit een kwestie van voorfinancieren is. Wanneer in september het voorstel van decreet wordt aangenomen met inbegrip van amendement nr. 1 zal de terugbetaling van een deel van de openingsbelasting plaatsvinden.

De Commissie beslist om de stemming uit te stellen tot het najaar van 2001.

B.4. Artikelsgewijze bespreking op 25 oktober 2001

Artikel 1

Bij artikel 1 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen met 8 stemmen.

Artikel 2

Bij artikel 2 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 2 wordt eenparig aangenomen met 8 stemmen.

Artikel 3

Door de heren André Denys, Marc van den Abeelen en Chris Vandenbroeke wordt amendement nr. 1 voorgesteld dat ertoe strekt artikel 3 te vervangen door wat volgt :

"Artikel 3

De slijterijen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet de belasting bedoeld in hoofdstuk III, bestaande uit de artikelen 8 tot 25ter, reeds voldaan hebben en nog steeds actief worden uitgebaat, kunnen gedeeltelijke teruggave bekomen van deze belasting.

Het bedrag van de teruggave wordt berekend door het bedrag van de betaalde belasting te vermenigvuldigen met een breuk met als teller het getal 12 min het aantal volle jaren dat reeds verlopen is tussen de datum van betaling van de belasting en 1 januari 2002, en als noemer het getal 15.

De slijterijen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet de belasting bedoeld in hoofdstuk IV, bestaande uit artikel 26, reeds voldaan hebben en nog steeds actief worden uitgebaat, kun-

nen gedeeltelijke teruggave bekomen van deze belasting.

Het bedrag van de teruggave wordt berekend door het bedrag van de betaalde belasting te vermenigvuldigen met een breuk met als teller het getal 5 min het aantal volle jaren dat reeds verlopen is tussen de datum van betaling van de belasting en 1 januari 2002, en als noemer het getal 5.

Rechtspersonen, natuurlijke personen en feitelijke verenigingen die meer dan 3 slijterijen zoals bedoeld in dit artikel actief uitbaten, zijn uitgesloten van de toepassing van dit decreet.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere modaliteiten inzake de wijze waarop de teruggave van de belasting wordt geregeld."

In de verantwoording wordt gesteld dat teneinde de beginselen van rechtvaardigheid en gelijkheid te respecteren, voorzien wordt in de mogelijkheid een teruggave van belasting te bekomen voor de slijterijen die op de datum van de inwerkingtreding van het decreet de eenmalige of de vijfjaarlijkse belasting reeds voldaan hebben, en waarbij de periodes van respectievelijk 15 en 5 jaar nog niet verstreken zijn.

Het bedrag van de teruggave wordt in beide gevallen bekomen door de betaalde belasting te prorateren voor het aantal volle jaren dat nog te lopen is vanaf 1 januari 2002 en tot de datum waarop de periodes van respectievelijk 15 en 5 jaar verlopen.

Als de vroegste datum van betaling van belasting wordt in het kader van dit decreet het aanslagjaar 1990 in aanmerking genomen aangezien het vanaf aanslagjaar 1990 is dat de opbrengst aan het Vlaamse Gewest toekomt.

Op die manier wordt voorkomen dat een discriminerende regeling zou ontstaan ten aanzien van de slijterijen die voor de inwerkingtreding van het decreet de belasting hebben voldaan, in vergelijking met de slijterijen die na de inwerkingtreding van het decreet van start gaan, en bijgevolg het nultarief genieten.

Het komt aan de Vlaamse regering toe om de precieze modaliteiten te bepalen inzake de wijze waarop de teruggave van de belastingen kan worden bekomen.

Het amendement nr. 1 wordt verworpen met 6 stemmen tegen 2.

Artikel 3 wordt eenparig met 8 stemmen aangenomen.

Artikel 4 (nieuw)

Door de heren André Denys, Marc van den Abeelen en Chris Vandenbroeke wordt een amendement nr. 2 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 694/2*) voorgesteld een nieuw artikel 4 toe te voegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002."

De heer *Robert Voorhamme* steunt dit amendement omdat het dossier al een tijdje aansleept en de invoeging van een datum van inwerkingtreding meer rechtzekerheid biedt dan het laten afhangen van de datum van het tijdstip van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

De heer *Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening*, pleit eveneens voor dit amendement omdat pas in de middelenbegroting 2002 een inkomstenderving inzake de belasting op dranksluiterijen is opgenomen.

Het amendement nr. 2 wordt eenparig met 8 stemmen aangenomen.

B.5. Eindstemming

Het aldus geamendeerde voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, Lucien Suykens, Marc van den Abeelen, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke – houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de sluiserijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01, nr. 694/1*) wordt eenparig aangenomen met 8 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

André DENYS

Marc VAN DEN ABEELLEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In de wetsbepalingen inzake de slijterijen van ge-giste dranken, samengeordend op 3 april 1953, ge-wijzigd bij de wetten van 6 juli 1967, 10 oktober 1967, 6 juli 1978, en het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt een hoofdstuk Vbis, bestaande uit artikel 27bis, ingevoegd dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK Vbis

Bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest

Artikel 27bis

Voor de belastingen bedoeld in hoofdstuk III, be-staande uit de artikelen 8 tot 25ter, hoofdstuk IV, bestaande uit artikel 26, en hoofdstuk V, bestaande uit artikel 27, worden wat het Vlaamse Gewest be-treft, de aanslagvoeten op nul gebracht. ".

Artikel 3

Voor de slijterijen die op het ogenblik van de in-werkingtreding van dit decreet reeds geopend zijn en onderworpen zijn aan de bij artikel 26 van het-zelfde decreet ingestelde vijfjaarlijkse belasting, zijn de bij dit decreet gewijzigde bepalingen slechts van toepassing nadat de periodes van respectieve-lijk vijftien of vijf jaar verstreken zijn.

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002.
